

เสียงธรรมจากห้อง “เมตตาทิรมย์กรรมฐาน” วันเสาร์ที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๖๖

เรื่อง พุทธานุสสติกรรมฐาน

โดย อาจารย์ คณานันท์ ทวีโภค

กำหนดความรู้สึกตัวทั่วพร้อม ผ่อนคลายร่างกาย ผ่อนคลาย ปล่อยวางเรื่องราวทั้งหลายในจิตใจ ภายจิต ปล่อยวางจากความหนัก ความเกาะ ความยึด วางจนสัมผัสได้ถึงความเบาของจิต จากนั้นตั้งสติกำหนดรู้อยู่กับลมหายใจ ลมหายใจละเอียดเบาสบาย กำหนดรู้ในลมหายใจ พร้อมกับการกำหนดรู้ในอารมณ์ใจของเรา เมื่อจิตเกิดปัญญาที่หยั่งรู้ได้ว่า ลมหายใจยิ่งเบาจิตยิ่งเป็นสุข ยิ่งปล่อยวาง ยิ่งเบา ยิ่งเป็นสุข ความทุกข์ก็เบาบางลงไปจากจิต ปัญญาที่รู้จักปล่อยวางก็เกิดขึ้นกับจิต กำหนดผ่อนคลายร่างกายให้เบาลงไปอีก ปล่อยวางเรื่องราวต่างๆ ให้จิตเรายิ่งเบาขึ้นไปอีก กำหนดรู้อยู่กับลม จนลมหายใจของเราเข้าถึงลมละเอียด สงบ เบา สบาย กำหนดพิจารณาว่าเมื่อไหร่ที่ปัญญาของเราเกิดขึ้น ปัญญา รู้จักว่าเมื่อวางแล้ว ปล่อยวางได้เมื่อไร ใจเราก็อวงความทุกข์เข้าถึงความสุข เหตุผลที่ผู้คนปล่อยวางจากสิ่งที่ยึด สิ่งที่ถือ สิ่งที่เกาะไปไม่ได้ เพราะอวิชชาความไม่รู้ ไม่รู้ว่ายิ่งเกาะยิ่งทุกข์ยิ่งยึดยิ่งทุกข์ จนกระทั่งเมื่อไหร่เราเรียนรู้ที่จะปล่อยวาง เมื่อรู้จักปล่อยวางได้เมื่อไหร่ ความสุขของจิต ความสงบของจิต ปัญญาในการหลุดพ้นของจิตก็เกิดขึ้น กำหนดความรู้สึกตัวทั่วพร้อม ผ่อนคลาย ปล่อยวางร่างกาย คือ การตัดขันธ์ห้า ปล่อยวางความสนใจ อาการที่เกิดขึ้นกับร่างกาย กำหนดจดจ่ออยู่กับสิ่งเดียว คือ ความสุข ความผ่อนคลาย ความละเอียด ความเป็นทิพย์ของจิต

กำหนดจิตต่อไป เมื่อลมหายใจเราละเอียดเข้าถึงความสงบสุขของใจแล้ว ใช้กำลังของอานาปานสติ ลมละเอียดเบาสบาย จนกระทั่งลมที่สงบระงับลง ความเบาความสบายปรากฏขึ้นกับใจ ก็กำหนดจิตเดินจิตต่อไป จากอานาปานสติ เข้าสู่การเจริญกสิณจิต กำหนดเร่งรัดโดยปัญญาของเรา ว่าการเจริญกสิณจิต กำหนดเห็นภาพจิตที่นิ่งสงบ เย็น ปรากฏเป็นนิมิตจากแก้วใสดวงจิตที่เป็นแก้วใสกลายเป็นเพชรประกายประกายนิมิตของเพชรประกายประกายหรือกสิณจิต มีความสัมพันธ์โดยตรงกับอารมณ์ใจ

ต่อไปกำหนดจิตของเรา นับตั้งแต่บัดนี้ ว่าจิตที่เป็นเพชรประกายประกาย จิตที่เป็นปฏิภาคนิมิต เราต้องการปฏิบัติเพื่อให้เข้าถึงสภาวะที่เรียกว่า ‘จิตเต็มแท้อันเป็นประภัสสร’ จิตเต็มแท้อันเป็นประภัสสร **อยู่ในทุกคน** ดวงจิตทุกคนแต่ต้นอยู่แล้ว ดังคำที่พระพุทธองค์ทรงตรัสสอน จิตทุกดวงล้วนแต่ประภัสสร แต่ครั้งมีกิเลสจรเข้ามาพอก เข้ามาเกาะทับ เข้ามาเกาะกุม เข้ามาบดบัง นั่นก็คือสิ่งที่มากระทบ เหตุการณ์เรื่องราวต่างๆ ที่มาทำให้เราคิดปรุงแต่ง ความผ่อนคลายก็หายไป จิตมันก็มีอาการเศร้าหมอง แต่ภายในแก่นแท้ของจิต ทุกดวงล้วนประภัสสรอยู่แล้ว เรากำหนดรู้ และเราเข้าถึงจากจุดแรกคือ การกำหนดในกสิณ เมื่อปฏิภาคนิมิตคือกสิณจิตเป็นปฏิภาคนิมิตเป็นเพชรประกายประกายชัดเจน

ตอนนี้เราก้าวขึ้นมาอีกขั้นหนึ่ง กำหนดจิตว่าความเป็นปฏิภาคนิมิตมันมีความแพรวพราวสว่างชัดเจน แต่คราวนี้เราละเปิดความเป็นปฏิภาคนิมิต ให้ภายในแห่งความผ่อนคลายเป็นทิพย์อย่างแท้จริง คือ จิตประภัสสรระเบิดรู้ตื่นขึ้นมาจากภายใน กำหนดภาพดวงจิตระเบิดขึ้นจากภายใน ความเป็นจิตประภัสสรปรากฏยิ่งสว่าง ยิ่งชัดเจน จิตเป็นสุข มีความเป็นทิพย์เต็มกำลัง มีความสะอาด มีความแพรวพราว มีแต่กุศล จิตของเราทุกดวง เข้าถึงความ เป็นประภัสสรภายในยิ้มเบิกบานผ่อนคลาย ปราศจากความทุกข์ ปราศจากความหนักใจ มีแต่ความสว่างแพรวพราว มีแต่ความรู้ตื่นว่าเราคือดวงจิต เราไม่ใช่กายเนื้อขันธ์ ๕ เราเพียงมาอาศัยขันธ์ ๕ ร่างกายเนื้อนี้ เราตื่นขึ้นจากภายใน ทรงอารมณ์เข้าถึงสภาวะจิตอันละเอียด คือ ความเป็นประภัสสรแห่งจิต ความสว่าง ความยิ้มแย้ม ความเบิกบาน ความผ่อนคลายเต็มกำลัง นับแต่ที่กำหนดจิตจดจำอารมณ์อิฐฐานวลี ว่าเมื่อไหร่ก็ตามที่เราทรงกสิณ ทรงภาพนิมิตที่จิตเป็นเพชรเมื่อไหร่ เรากำหนดเข้าถึงสภาวะจิตเต็มแท้อันเป็นประภัสสร คือเข้าถึงความผ่อนคลายและความเป็นทิพย์ของจิตเต็มกำลังเสมอ อารมณ์เบิกบาน อารมณ์ผ่อนคลาย อารมณ์ยิ้มแย้มเต็มกำลัง จนกระทั่งรัศมีของจิตเป็นสิริรุ่งเประก ๗ สี แต่ละสีแพรวพราว

เหลือมรยาครอบ แผ่พุ่งออกมาจากจิตอันเป็นประภัสสร ทรงอารมณ์ความผ่อนคลาย ทรงภาพนิมิต ทรงความรู้สึก กำหนด ในความตระหนักรู้ถึงจิตเดิมแท้อันเป็นประภัสสรไว้ ภาพดวงจิต ความรู้สึกแห่งความสุข ความผ่อนคลาย ความเป็นทิพย์ เต็มกำลัง เต็มล้นอยู่ในจิตของเรา ทรงอารมณ์ไว้ จำไว้เสมอว่าในขณะที่เราทรงอารมณ์ จิตยิ่งเพาะบ่มจิตตามภาพขึ้น ในทุกวินาทีแห่งการทรงอารมณ์ ยิ่งทรงอารมณ์ได้นานมากเท่าไร จิต อุปมาเหมือนไม้แช่อยู่ในน้ำเชื่อม น้ำหวานอัน ชุ่มฉ่ำ จิตจะเกิดกำลังเกิดวิเศษ สัมรวมตัวอยู่ในจิตของเรา ทรงอารมณ์ไว้ไม่หวั่นไหว หนึ่งสงบ ผ่องใส เข้าถึงความ เป็นประภัสสรแห่งจิต เข้าถึงความ เป็นทิพย์แห่งจิต จนรู้สึกได้ว่าสถานที่ที่เราเจริญพระกรรมฐานอยู่ สว่างแพรวพราวเป็นสี รุ้ง ระเบียบระยับเต็มไปหมด อารมณ์จิตเป็นสุข อารมณ์จิตสว่างสะอาดสงบผ่อนคลายเต็มกำลัง ภาพความรู้สึกของจิต เข้าถึง ความเป็นจิตเดิมแท้อันเป็นประภัสสรที่ขึ้นจากภายในอย่างชัดเจน กำหนดความรู้สึกเพื่อให้เข้าถึง ‘สภาวะธรรมอัน ละเอียดย’

เมื่อทรงอารมณ์ในจิตอันเป็นประภัสสร สว่าง จิตมีกำลัง ความเป็นทิพย์ปรากฏ เราก็ดูจิตต่อก้าวเข้าสู่ การ ผูกสมาธิโดยใช้กำลังของมโนมยิทธิ กำหนดจิตต่อมาว่าภายในจิตอันเป็นประภัสสรนั้น ปรากฏภาพพุทธนิมิตของพระ พุทธองค์ ความบริสุทธิ์ พระวิสุทธิคุณของพระพุทธองค์นั้นยิ่งบริสุทธิ์ ยิ่งกว่าจิตเดิมแท้อันเป็นประภัสสรของเรา องค์ พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ปรากฏชัดขึ้นกลางจิตของเรา สว่าง ขยายเป็นองค์ใหญ่ขึ้น อารมณ์จิตเรายังเกิดความเคารพรัก ความรำลึกนึกถึงพระคุณของพระพุทธองค์ ความซาบซึ้งในพระมหากรุณาธิคุณของพระพุทธเจ้า ที่มีต่อมวลหมู่เวไนย สัตว์ทั้งหลาย เมื่อภาพพุทธนิมิตปรากฏ เมื่อเราเข้าถึงสภาวะของอารมณ์จิตในพุทธานุสติกรรมฐานเต็มกำลัง คนอื่นเขา กำหนดภาพพระ เห็นภาพพระแล้วจิตเฉย ๆ หนึ่ง ๆ กับอารมณ์จิตของเรา เวลาเห็นภาพพระพุทธรูปแล้ว ความรู้สึก ซาบซึ้ง ความรู้สึกเคารพรัก ความรู้สึกกตัญญู ต่อพระเมตตาบารมีพระกรุณาธิคุณที่พระพุทธองค์มีให้เรา มันรู้สึกตื่นตื่น เิบอ้อมขึ้นมาในจิต หากผู้ใดมีอารมณ์จิตเช่นนี้ กำลังของมโนมยิทธิก็จะยิ่งมีความชัดเจน มากกว่าบุคคลที่เวลาทรงภาพ พระแล้วก็เห็นภาพพระแต่จิตเฉย ๆ อุเบกขานิ่ง ๆ เวลาที่เราทรงในพุทธานุสติที่ดี สังฆานุสติที่ดี ยิ่งอารมณ์จิตเรา ซาบซึ้งเคารพรักในพระพุทธเจ้า ในพระอริยสงฆ์ ครูบาอาจารย์มากเท่าไร กระแสของจิตที่เชื่อมโยงสื่อถึง ก็จะมีการ เชื่อมโยงสื่อถึงท่านมากกว่าคนที่เขารู้สึกเฉย ๆ ให้เราสังเกตว่า กระแสสายสัมพันธ์ระหว่างจิตสู่จิต ระหว่างมารดากับลูก ถึงเวลาที่แม่มีความรู้สึกรักผูกพันกับลูกมาก บางครั้งลูกไปประสบเหตุ แม่ก็มีความรู้สึกเชื่อมโยงถึงกัน ด้วยความรัก ความผูกพันที่ส่งต่อเชื่อมโยงถึง ในการปฏิบัติธรรมที่เราเชื่อมกระแสเชื่อมโยงกับกระแสของพระพุทธองค์ก็เช่นกัน ยิ่ง เรามีกความเคารพรักซาบซึ้งในพระคุณของพระพุทธเจ้ามากมายเต็มตำเท่าไร กระแสพุทธานุภาพท่านก็ถ่ายทอด สงเคราะห์เราได้มากเพียงนั้น

จากการปฏิบัติทั้งหมดในประสบการณ์ที่อาจารย์พบเจอมาให้สังเกตได้เลยว่า บุคคลที่มีความคล่องตัวใน มโนมยิทธิ ญาณเครื่องรู้เห็นมีความละเอียดสูงกว่าบุคคลทั่วไป บุคคลเหล่านั้นก็จะมี ความเคารพรักมีความกตัญญูต่อ พระพุทธเจ้า มากกว่าคนธรรมดาสามัญทั่วไป เราบอกว่าเรารักพระพุทธเจ้าไหม คณะจริงอาจจะได้เบอร์หนึ่ง แต่คน ที่เขาทำได้ปฏิบัติได้ดี เขาทำได้เบอร์สิบ ดังนั้นจุดนี้ก็เป็นจุดที่เราแต่ละคน จำเป็นที่จะต้องปรับอารมณ์ใจของเรา โดย การพิจารณา ด้วยเหตุนี้เวลาปฏิบัติในพุทธานุสติกรรมฐานจึงมีข้อหนึ่งที่สำคัญคือ ให้พิจารณาพระคุณของพระพุทธเจ้า เป้าหมายในการพิจารณาก็คือ เพื่อให้จิตเราเกิดความซาบซึ้ง ต็มตำ เคารพรักในพระพุทธเจ้าในพระพุทธองค์อย่างสุด หัวจิตหัวใจ ตรงนี้ต้องทำให้ได้ เป็นจุดเป็นคีย์หลักสำคัญในการปฏิบัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเจริญมโนมยิทธิ รวมทั้ง ไปถึงเป็นข้อสำคัญในการตัดสังโยชน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสังโยชน์ ในข้อทั้งสามประการในอารมณ์แห่งพระ โสดาบัน

วิจิตรจก ความเคารพรักในจิตที่เรามีต่อ พระพุทธ พระธรรม พระอริยสงฆ์ พระนิพพาน เต็มล้นสุดหัวใจ หัวใจ ดังคำที่เราสวดมนต์กันทำวัตร ‘นัตถิ เม สรรณัง อัญญัง พุทโธเม สรรณัง วะรัง เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ’ อันนี้ก็คือ แปลว่า ที่พึ่งอื่นของข้าพเจ้าไม่มีสิ่งใดสูงเกินกว่าคุณของ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ด้วยสัจจะวาจาขึ้นข้อความสวัสดิ

ขอความเจริญในธรรมจงปรากฏต่อข้าพเจ้า จำไว้ว่าอารมณ์จิตเราพิจารณาของเราว่า เราเคารพรักในคุณของ พระพุทธเจ้า พระธรรม พระอริยสงฆ์ ครูบาอาจารย์ ได้สุดหัวใจแล้วหรือยัง มีสปีดไหนเราได้เบอร์หนึ่งคือได้แค่ แต้มเดียวหรือได้เต็มสปีด ครูบาอาจารย์ของท่านจิตโตหรือหลาย ๆ ท่านเป็นตัวอย่าง เวลาที่ท่านกล่าวถึงพระพุทธองค์ ท่านจะพนมมือทุกครั้งแล้วหันไป ท่านหันไปนั่นก็คือหันจิตไปกราบถึงพระพุทธเจ้าบนพระนิพพานทุกครั้งที่ท่านกล่าว และพนมมือไหว้ถึง อารมณ์จิตของเราลองกำหนดให้มันเบาละเอียดช้า แต่มีความลึกซึ้งให้ได้ ตรงนี้เมื่อไหร่ที่เรา ละเอียด เข้าถึงจุดนี้ได้อย่างแท้จริง หลาย ๆ คนก็จะทะลุเข้าถึงความเป็นพระโสดาบันได้ไม่ยาก

ตอนนี้ให้เราแต่ละคนกำหนดจิต อยู่เบื้องหน้าองค์สมเด็จพระจอมไตรศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า กำหนดจิต น้อมกราบ รวมถึงพิจารณาถึงพระคุณของพระพุทธเจ้า ปรับอารมณ์จิตของเราให้เข้าถึง อารมณ์ที่มีความรู้สึก รัก เคารพในพระพุทธเจ้าสุดหัวใจให้ได้ ตรงจุดนี้ให้เราเริ่มกำหนดจิตพิจารณาปรับอารมณ์ของเรา อยู่กับพระพุทธ องค์ ไม่เอาอารมณ์งอแงนะ เอาอารมณ์ที่มีความเคารพรัก อารมณ์จิตที่ตั้งใจปฏิบัติตาม คำสอนของพระพุทธองค์ อารมณ์จิตที่เข้าใจถึงคำว่า ‘ปฏิบัติบูชา’ เป็นการบูชาสูงสุดต่อพระพุทธองค์ ทรงอารมณ์เข้าถึงพุทธานุสติกรรมฐานเต็ม กำลังละเอียด อารมณ์จิตละเอียดเข้าถึงความตื้นต่ำ ซาบซึ้ง ในคุณของพระพุทธองค์ ให้ละเอียดที่สุดให้ได้ พิจารณา จุดสำคัญคือปรับอารมณ์ของจิตเราเอง จากหยาบไปหาละเอียด

กำหนดความรู้สึกที่เรามีต่อพระพุทธองค์ในความเคารพรักซาบซึ้ง เข้าถึงอารมณ์ละเอียด เคารพรักในพระ พุทธองค์อย่างสุดหัวใจหัวใจใจ ความกระตือรือร้นมานะที่ไร้มีในจิตเราแม้แต่น้อย ให้สังเกตว่าเมื่อไหร่ก็ตามที่เรา สลาย มานะ สลายทิฐิ ความกระตือรือร้นของเราลงมากเท่าไร กระแสพุทธเมตตา กระแสที่พระพุทธองค์เมตตาเรา ยิ่งเพิ่มพูน มากเพียงนั้น กระแสที่ท่านเมตตาสงเคราะห์เรายิ่งเพิ่มพูนมากเพียงนั้นด้วยเช่นกัน จิตที่นอบน้อมจิตที่อ่อนโยน อารมณ์จิตที่เราเข้าถึงความนอบน้อมอ่อนโยนอย่างถึงที่สุด ยิ่งบดขยี้มานะทิฐิในใจของเรา ให้จิตจากที่หยาบเข้าถึง สภาวะจิตอันละเอียด สภาวะธรรมอันละเอียด ย่อมนำพาจิตเข้าถึงกระแสแห่งมรรคผลพระนิพพานอันละเอียดตามไป ด้วย

เมื่อเราจดจ่ออยู่กับกระแสของพระพุทธองค์ สังเกตได้ว่าเมื่อจิตเราละเอียดปราณีต นอบน้อมอ่อนโยน เคารพ รักพระพุทธองค์สุดหัวใจแล้ว เราก็ขออาราธนาบารมีพระพุทธเจ้าทรงสงเคราะห์ ขอบอกที่สมานกายข้าพเจ้าแต่ ละคน ขึ้นไปบนพระนิพพาน อริษฐานขอไปที่วิมานของตนเอง จากนั้นกำหนดจิตทรงสภาวะความเป็นกายพระวิสุทธิ เทพเต็มกำลัง กำหนดทั้งความรู้สึกในความเป็นกายพระวิสุทธิเทพ กำหนดทบทวน ย้ำ ในอารมณ์แห่งพระนิพพาน กำหนดพิจารณาทบทวนในการตัดภพจบชาติ แต่ละคนเดินจิตพิจารณา แล้วก็สังเกตดูว่าอารมณ์มีความเบามากขึ้น ใหม กายพระวิสุทธิเทพมีความสว่างผ่องใสชัดเจนมากขึ้นใหม่ วิมานปรากฏมีความสว่างชัดเจนมากขึ้นใหม่ เดินจิต ทรงอารมณ์พระนิพพานเต็มกำลัง แล้วก็พิจารณาด้วยว่า ความผ่องใส ความเบามากขึ้นกว่าเดิมใหม่

พิจารณาเดินจิตทรงอารมณ์พระนิพพานให้ละเอียดที่สุด ความเป็นกายพระวิสุทธิเทพสว่างแพรวพราวเต็ม กำลัง อารมณ์จิตในการตัดสังโยชน์ ๑๐ ตัดภพจบชาติทั้งหลาย ตัดสังสารวัฏ ตัดห่วงทั้งหลายเต็มกำลัง และอารมณ์จิต ในการเสวยวิมุตติสุขในพระนิพพานก็เข้าถึงความสุข ความผ่องใสเต็มกำลัง ความผ่องใสสูงสุดในพระพุทธศาสนา คือ สภาวะที่จิตสิ้นจากอัสวกิเลสทั้งปวงในอารมณ์พระนิพพาน ทรงอารมณ์ให้ละเอียดสูงสุด เดินจิตของเราให้เกิดความ สว่างความผ่องใส กายพระวิสุทธิเทพ มีความสว่าง มีความผ่องใสเต็มกำลัง ทรงอารมณ์ไว้ เพาะบ่มจิตตานุภาพ ทุก วินาทีที่เราทรงอารมณ์ในพระนิพพานเต็มกำลัง อานิสงส์มากมายมหาศาล

กำหนดพิจารณาในขณะที่จิตเราผ่องใสที่สุดนี้ พิจารณาว่า ในการปฏิบัติธรรมของเรา เราทรงอารมณ์สูงสุด แห่งการเจริญพระกรรมฐาน คือใช้กำลังแห่งมโนยิทธิทรงอารมณ์ขึ้นมาถึงบนพระนิพพานได้ แต่ในขณะที่เราใช้ชีวิต

ในขณะที่มีชั้น ๕ ขณะนี้ พอเราบางคนอยู่ในเขตของความเป็นพระโสดาปัตติมรรค ยังไม่อาจทะลุเข้าถึงความเป็นพระโสดาบันหรือพระโสดาปัตติผล จุดที่เราติดขัดอยู่บางคนอยู่ที่จิตของเรานั้น มีความมั่นคงในการรักษาศีลยังไม่เต็มที่มีความเด็ดเดี่ยวในการรักษาศีล ในบางข้อของเรายังไม่ครบ ยังอดใจที่จะดื่มสุราไม่ได้ ยังอดใจที่จะไม่พูดโกหกไม่ได้ ความละเอียด ความตั้งใจมั่น ว่าเรารักความเป็นพระโสดาบัน ปิตอบายภูมิ มีมากกว่าความรู้สึกรักที่เรายังทำผิดศีลอยู่เล็กๆ น้อยๆ นั้น ถ้าหากเรามีความตั้งใจมั่นในการปิตอบายภูมิ ในการเป็นผู้ที่ไม่เบียดเบียนผู้อื่นและไม่เบียดเบียนตนเอง เราก็จะทะลุเข้าถึงความเป็นพระโสดาบัน อารมณ์ที่เราคิดพิจารณาเช่นนี้ เราลองพิจารณาอยู่บนพระนิพพานดู สำหรับบางบุคคล

ในขณะที่บางบุคคลนั้นติดอยู่ในข้อที่ว่า ‘ยังมีความลังเลสงสัย’ ในตนเอง ว่าเราจะไปนิพพานได้หรือไม่ได้ จะไปชาตินี้ได้หรือไม่ มันยังวุ่นววนสับสน คิดวนเวียนไปมา ความเด็ดเดี่ยวมั่นคงในจิตยังไม่มี กับบางบุคคลยังมีความหยาบกระด้างต่อพระรัตนตรัย ต่อพระพุทธ พระธรรม พระอริยสงฆ์ ต่อครูบาอาจารย์ ตรงจุดนี้ก็เป็นจุดที่ทำให้ยังไม่สามารถเข้าถึงความเป็นพระโสดาบันได้ เมื่อไหร่ที่เราทะลุ ทุบ ทำลายความมานะทิฐิ ปรบจิต ผีกจิต ชัดเกลางจิตสู่ความละเอียดอ่อนนุ่มอ่อนโยน เข้าถึงความเคารพรักในพระพุทธเจ้าสุดหัวใจได้ รักในครูบาอาจารย์พระอริยสงฆ์สุดหัวใจได้ รักในพระนิพพาน แนบในพระนิพพาน มั่นคงในพระนิพพานสุดหัวใจได้ ซาบซึ่งในพระธรรมได้อย่างเต็มตัว ตรงจุดนี้เมื่อไหร่ เราก็จะทะลุเข้าสู่ความเป็นพระโสดาบัน และในขณะที่เดียวกันก็มีอีกหลายท่าน ในช่วงสงกรานต์ที่ผ่านมา ก็มีหลายท่านที่ทะลุเข้าสู่ความเป็นพระโสดาบันเรียบร้อยแล้ว ก็ขอโมทนาสาธุกับท่านทั้งหลายที่เข้าถึงด้วย ช่วงนี้เป็นช่วงที่จะเข้าสู่สภาวะธรรมที่ละเอียด จะมีหลายท่านที่เข้าถึงมรรคผล ซึ่งครูบาจารย์ ที่แม้ว่าจะไม่ได้อยู่ในสายของมโนมยิทธิก็ตาม ท่านก็ได้เมตตากล่าวไว้ตรงกัน ท่านกล่าวไว้ว่าพรവാสะจะเป็นผู้ปฏิบัติธรรมจะเป็นผู้ที่เข้าถึงธรรมเข้าถึงความเป็นพระอริยะเจ้า ช่วงนี้ก็เป็นช่วงที่จะมีบุคคลที่เข้าถึงเป็นจำนวนมากขึ้น อย่างผิดสังเกต เพื่อเป็นการช่วยยกบารมีของบ้านเมืองเพื่อเข้าสู่ ‘ยุคชาวมโน’

ดังนั้นเราหลายคน ภายในจิตส่วนลึกก็มีความรู้สึกที่เร่งรัดอารมณ์ในการปฏิบัติ หรือแม้แต่อาจารย์เองก็มีวาระที่จำเป็นที่จะต้องสอนในสภาวะธรรมที่ละเอียดขึ้นลึกขึ้นในช่วงที่ผ่านมาด้วยเช่นกัน ดังนั้นเราหลาย ๆ คนก็พยายามตั้งใจตั้งใจมั่นมีความเพียร ตั้งใจให้ได้ว่าเราจะเข้าสู่ความเป็นพระโสดาบันให้ได้ อันที่จริงแล้วเมื่อเข้าได้แล้ว ถึงเวลาอภิญาสมาบัติก็จะเริ่มเข้ามาเองโดยอัตโนมัติ สายบุญ สายทรัพย์ สายสมบัติ ก็จะเริ่มเปิดขึ้นเองโดยอัตโนมัติ ความคล่องตัวต่าง ๆ ก็จะเกิดขึ้น กำลังที่พระท่านสงเคราะห์ก็จะสงเคราะห์ได้มากขึ้นกว่าเดิม ด้วยเหตุที่ว่าบุคคลที่เข้าสู่เขตความเป็นพระอริยะเจ้าแล้ว อบายภูมิปิดแล้ว เป็นที่ไว้เนื้อเชื่อใจของพระท่านได้ว่าจะไม่เป่ไป ไม่นอกกริต นอกกรอบไป ท่านสงเคราะห์ได้เต็มกำลัง ดังนั้นเราแต่ละคนก็จะมี ความมุ่งมั่น มีความตั้งใจปฏิบัติ ในสภาวะที่จิตผ่องใส มีความเบา มีความสบาย ความเพียร คือ ทำสมาธิเสมอ ปฏิบัติโดยทรงอารมณ์สูงสุด แต่ไม่จำเป็นที่จะต้องไปเคร่งเครียดไปหน้าดำคร่ำเครียดกับการปฏิบัติ จนกลายเป็นอดีตกิเลสมาถุญยุค อาศัยความเพียรสม่ำเสมอทำเมื่อไหร่ทำเต็มกำลัง ทำเมื่อไหร่เข้าถึงอารมณ์จิตให้ละเอียด เพียงไม่นานท่านทั้งหลายก็จะเข้าถึงความเป็นพระอริยะเจ้าได้ในที่สุด ตอนนี้นำเราทบทวนดูจิตของตนเอง ว่าสิ่งที่อาจารย์ได้บอกได้สอนได้แนะนำไป เราติดตรงจุดไหนปรับแก้อย่างไร กำหนดพิจารณา แกไข ในสภาวะของกายพระวิสุทธิเทพบนพระนิพพานนี้แหละ ทรงความผ่องใสของจิตขึ้นมาเต็มกำลัง ทรงอารมณ์พระนิพพานเป็นสุขอย่างยิ่ง เอิบอิ่มสว่างอย่างยิ่ง และพิจารณาว่าเราพึงพอใจในพระนิพพาน พึงพอใจในอารมณ์พระนิพพานไหม ตัดเข้าสู่ความเป็นพระอริยะเจ้าดีไหม ตัดความหวังความอาลัยในบุคคล ในชาติภพ ทรงอารมณ์พระนิพพาน ผ่องใสที่สุดสว่างที่สุด เป็นสุขที่สุด

ใจสบายผ่องใส พิจารณาจิตของเรา พิจารณาตัด พิจารณาปรับอารมณ์ เมื่อพิจารณาแล้วก็ตั้งใจว่าทำให้ได้ การพิจารณาธรรม เราอาจจะพิจารณาในขณะที่อาบน้ำอยู่ก็ดี พิจารณาในขณะที่ขับรถอยู่ก็ดี พิจารณาในขณะที่เดินทาง พิจารณาในขณะที่เจอการกระทบ พิจารณาได้เสมอตลอดเวลา เมื่อพิจารณาเพื่อยกภูมิจิตภูมิธรรมของเรา

เรียบร้อยแล้วก็ทรงอารมณ์ในอารมณ์พระนิพพานเต็มกำลัง สว่าง เชื่อมกระแสของพระพุทธรูป พระธรรม พระอริยสงฆ์ บนพระนิพพาน เทพพรหมเทวาททั้งหลาย แผ่เมตตาลงมา ยังสามภพภูมิ นับตั้งแต่ อรูปพรหม พรหมโลก สวรรค์ อากาศเทวดา ภูมิเทวดา รุกขเทวดา รวมสวดติงคิณีทั้งหมด แผ่เมตตาต่อไปยังภพกลางคือภพของมนุษย์และสัตว์ผู้มีกายเนื้อทั้งหลาย ทิวทัศน์จักรวาล แผ่เมตตาต่อไปยังภพของทุกติงคิณี อันได้แก่ ภพของโอปปาติกะสัมภเวสี ภพของเปรตอสุรกาย ภพของสัตว์นรกทั้งหลาย แผ่เมตตา แผ่กุศล

จากนั้นน้อมกระแสจากพระนิพพานลงไปยังวัดวาอารามทั่วทุกแห่ง สถานปฏิบัติธรรมทุกแห่ง น้อมกระแสกำลังแห่งพุทธานุภาพลงไป ยังพระพุทธรูปทุกพระองค์ ทั้งพระองค์ใหญ่พระองค์เล็ก พระเครื่อง วัตถุมงคล ผ้ายันต์ ผ้าประเจียด ตะกรุด พระธาตุ พระบรมสารีริกธาตุ พระเจดีย์ทั้งหลาย สถูปทั้งหลาย พระปรารักษ์ทั้งหลาย มณฑปทั้งหลาย ของปรากฏกำลังแห่งพุทธานุภาพ ธรรมานุภาพ สังฆานุภาพ เทวดานุภาพ พรหมมานุภาพเต็มกำลัง น้อมกระแสจากพระนิพพานลงไปยังสาธุชนพุทธบริษัทสี่ ผู้ปฏิบัติ กระแสแห่งสัมมาทิฐิ สัมมาสมาธิ สัมมาปัญญา สัมมาปฏิบัติ กระแสแห่งมรรคมีองค์แปด กระแสแห่งมรรคผลพระนิพพาน กระแสแห่งบารมีทั้งสามสิบทัศ ของน้อมรวมลงสู่บรรดาพุทธบริษัททั้งหลาย ขอให้ตรงในมรรค ในผล ในพระนิพพาน ไม่เพี้ยน ไม่เบี่ยง ไม่กลายเป็นมิจฉาทิฐิ ไม่ฟลิกจิต ขอให้ตรงในมรรค ในผล ทุกคนทุกดวงจิต น้อมกระแสลงไปยังภพของท่านทั้งหลายที่พิทักษ์รักษาพระพุทธศาสนา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ครูฑูต นาคทั้งหลาย ท่านทั้งหลายที่เป็นบริวารของ ท้าวจตุมหาราช ขอกระแสแห่งพระนิพพานกุศลทั้งหลายจงถึงทุกท่านทุกพระองค์ เทวดาผู้เป็นสัมมาทิฐิ พรหมผู้เป็นสัมมาทิฐิทุกชั้น ขอจงได้โมทนาบุญ รุกขเทวดา ภูมิเทวดาทั้งหลาย เสือบ้าน เสือวัดทั้งหลาย ขอจงได้โมทนาบุญ ขอ น้อมกระแสแห่งมรรคผลพระนิพพานทุกท่านทุกรูปทุกนาม

แล้ววันนี้ก็แถมมีเล่าเรื่องทิพย์หนึ่งเรื่อง เรื่องของน้องหมาที่ชื่อว่า 'นิโคล' ที่เป็นสุนัขที่เดินตามพระธุดงค์มาตั้งแต่ที่เนปาลมาที่ประเทศไทย แล้วก็มาตายคือโดนรถชนแล้วก็เสียชีวิต คือตายไป ถึงเวลาท่านก็มาปรากฏให้เห็นในจิตบอกว่า ท่านคือเทพบุตรจากสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ ลงมาต่อภารมีบนโลกมนุษย์ ตอนนี้น่าท่านก็กลับไปเรียบร้อยแล้ว เหตุผลที่ท่านโดนรถชน ก็เนื่องมาจากถึงวาระที่ท่านจะกลับไป คือท่านก็ตั้งใจว่าจะไม่อยู่นาน รวบรวมบุญบารมีได้มากพอก็กลับไป อันนี้ท่านก็ฝากบอกมาเพื่อที่ว่าจะได้ไม่เสียใจว่า เอ่อ.. สุนัขดี ๆ ที่เคารพในพระพุทธศาสนา เคารพในพระทำไม่ถึงตายแบบนี้ อันที่จริงคือท่านเร่งรัดว่าตายไปเร็วหน่อยจะได้ไม่ต้องเป็นสุนัขนาน บุญกุศลครบแล้ว อันนี้ก็เป็นเรื่องที่เล่าสู่กันฟังในเรื่องของโลกทิพย์ที่ท่านมาคุยกับอาจารย์ อันนี้ก็ขอให้ท่านปรากฏโมทนากับบุญกุศลในการเจริญพระกรรมฐานในวันนี้เป็นพิเศษ

จากนั้นเราก็ตั้งจิตทรงอารมณ์ว่าเรายังอยู่บนพระนิพพานนะ กราบลาพระพุทธรูปเจ้า แยกอภิสมาณกาย กราบทุกท่านทุก ๆ พระองค์ สวรรค์ทุกชั้น พรหมทุกชั้น กราบลาครูบาอาจารย์ กราบลาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ จากนั้นน้อมพองอภิสมาณกายน้อมกระแสจากพระนิพพานลงมา เป็นลำแสงสว่างคลุมกายเนื้อ ชำระล้างฟอกธาตุขันธ์ ชำระล้างโรคภัยไข้เจ็บ ชำระล้างวิบากอกุศล กระแสกรรม กระแสวิบาก ขอกระแสบุญใหญ่จงเป็นด้วยกษะตาบารมีขึ้น พันจากวิบากอกุศลเคราะห์ที่ปวงด้วยเทอญ สายสมบัติจงหลังไหล สิ่งที่ดีขัด ดิดค้าง สายบุญ สายทรัพย์ สายสมบัติที่ยังไม่มา ขอจงมา ขอจงเปิด บุญใหญ่จงส่งผลทันใจ บุญใหญ่บารมีใหญ่จงส่งผลก่อน จากนั้นโมทนาสาธุกับเพื่อนกัลยาณมิตรที่ปฏิบัติธรรมทุกคนรวมทั้งที่มาฟังในภายหลัง

ตั้งใจว่าพลังเสียงในวันนี้พยายามฟังพยายามทบทวน เพื่อเข้าถึงสภาวะธรรมที่ละเอียด และยกจิตให้เข้าถึงความเป็นพระอริยเจ้ากันได้ เมื่อโมทนาสาธุกับทุกคนจิตผ่องใสแล้วก็หายใจเข้าลึก ๆ ละเอียดเบาช้า ภาวนา พุทโธ ัมโม สังโฆ ๓ ครั้ง แล้วค่อย ๆ ถอนจิตช้า ๆ ขึ้น จากสมาธิ อารมณ์จิตผ่องใสรู้สึกสัมผัสได้ถึงกายเนื้อกายทิพย์สว่าง มี

ออรา มีรัศมีกาย มีรัศมีจิต มีรัศมีบุญ แผลสว่างเป็นปกติ จงเป็นผู้ที่อิมเต็มในบุญกุศล จงเป็นผู้ที่อิมเต็มในบารมี จิตเป็นสุข กายเป็นสุข สำหรับวันนี้ก็ขอโมทนาบุญกับทุกคนพบกันใหม่สัปดาห์หน้า สำหรับวันนี้สวัสดีครับ